

Podpůrná opatření využívaná pro děti a žáky se SVP – podíl škol (v %)

Podpůrná opatření	MŠ	ZŠ	SŠ
Poradenská pomoc školy a školského poradenského zařízení	87,4	94,1	96,2
Vzdělávání podle individuálního vzdělávacího plánu	66,2	93,3	67,7
Využití asistenta pedagoga	55,5	74,0	27,1
Použití kompenzačních pomůcek, speciálních učebnic a speciál. učebních pomůcek, využívání podpůrných nebo náhradních komunikačních systémů	45,3	72,4	42,9
Úprava organizace, obsahu, hodnocení, forem a metod vzdělávání a školských služeb, včetně zabezpečení výuky předmětů speciálně pedagogické péče	53,7	70,3	55,6
Úprava očekávaných výstupů vzdělávání v mezích stanovených rámcovými vzdělávacími programy	22,3	45,7	16,5
Úprava podmínek přijímání ke vzdělávání a ukončování vzdělávání	x	3,5	75,9
Využití dalšího pedagogického pracovníka, tlumočnicka českého znakového jazyka, přepisovatele pro neslyšící nebo možnosti působení osob poskytujících dítěti či žákovi podporu	2,4	3,5	0,8
Poskytování vzdělávání nebo školských služeb v prostorách stavebně nebo technicky upravených	1,6	2,8	5,3

Dle výpovědí ředitelů využívaly mateřské, základní i střední školy pro podporu dětí a žáků se SVP nejčastěji služby školního poradenského pracoviště (výchovní poradce, školní metodik prevence, příp. školní psycholog a školní speciální pedagog) a školského poradenského zařízení a při vzdělávání dětí a žáků využívají individuální vzdělávací plány. Ve středních školách byly také velmi často žákům se SVP upravovány podmínky přijímání a ukončování vzdělávání. Častěji docházelo v mateřských, základních a středních školách také k úpravě organizace, obsahu, hodnocení, forem a metod vzdělávání, v základních školách navíc s použitím kompenzačních pomůcek a speciálních učebnic.

V případech základních a středních škol Česká školní inspekce pozitivně hodnotila práci výchovných poradců (v případě mateřských škol je existence specializovaných pozic výchovných poradců minimální). Většina z nich velmi dobře koordinovala přístup ke vzdělávání žáků s potřebou podpůrných opatření a informovala ostatní učitele o jejich potřebách (tyto činnosti byly zcela evidentní v 73,8 % základních škol a 65 % středních škol). Výraznější nedostatky v koordinační činnosti výchovných poradců byly shledány pouze v 3,2 % základních a 3,8 % středních škol. V těchto školách například nebyla systematicky zajištěna kontrola poskytování podpůrných opatření ve výuce a nebyly pravidelně vyhodnocovány výsledky péče o žáky se SVP, komunikace a přenos informací mezi výchovným poradcem a učiteli byly nedostatečné, chyběla vhodná metodická podpora učitelům a péče o žáky se SVP byla v některých případech delegována na jednotlivé třídní učitele.

Implementace společného vzdělávání si vyžádala také intenzivnější spolupráci škol se školskými poradenskými zařízeními. Před přiznáním podpůrných opatření druhého až pátého stupně ředitel školy nově určuje pedagogického pracovníka, který bude odpovídat za spolupráci se školským poradenským zařízením.

